

JADACZ (1) *sb m*

Oba a jasne.

A pl jadacze.

Sł stp brak, Cn s.v. jadający, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Ten, który zjada, pożera [czego]:

Szereg: »jadacz a pożerca«: [A one lepak staradawne obywatele ziemie twojej świętej] fynow fwoich morderze bez miłofierdzia/ y iádácze trzew ludzkich [comestores viscerum hominum]/ a pożerce krwie/ rodzice i namowce duż bez ráthunku chciałeś ftrácić/ z pośrzodku fwiąthości twoiey Leop Sap 12/5.

Synonim: pożerca.

LW